

Præstegaard paa Landet, hvor der var en giftefærdig Datter. Det var jo Meningen, at de skulde have hinanden, men Kapellanen var et Uhyre af Grimhed, og det blev ikke til noget, før han en Dag paa en romantisk Sommervandring gennem bølgende Kornagre kom til at fortælle hende, at han led af Mavekatar. Det gjorde hun nemlig ogsaa, og nu faldt de hinanden om Halsen og levede i et lykkeligt Ægteskab indtil deres Dages Ende.«

»Aa du med dine Historier!« sagde Moderen. »Men de traf jo ogsaa en anden Bekendt nede paa Hotellet iafte. Jeg saae, De stod og talte med Direktør Zaun.«

»Ja, jeg kender en Smule til ham fra Studenterdagene.«

»Han er vist et Menneske med en Del politisk Indflydelse. Jeg husker, at min Mand undertiden havde private Konferencer med ham.«

»Saa vidt jeg har forstaaet, er Hr. Zaun en Slags Generalagent for Partiledelsen.«

»Og nu har han gjort Dem et Tilbud?«

Torben havde ingen Lyst til at komme ind paa den Sag, og da de nu var færdige med at spise, trak han en Brevtaske frem og tog af den en Konvolut, der hele Tiden havde brændt ham i Lommen.

»Jeg har taget et Par Fotografier med, som jeg